

Și cei din șesșu pământului Filistenilor;
 Voră stăpâni câmpia lui Efraim și câmpia Samariei;
 Și Beniamin cu stăpâni Galaadul;
 Și cei prinși din oștea filorū lui Israel
 Voră stăpâni pământul Cananeilor până la Zarephā;

Și cei prinși ai Ierusalimului ce sânt în Se-
 faradū
 «Voră stăpâni cetățile de la amodă-đi.
 Și se voră sui mântuitori în muntele Sio-21
 nului
 Ca să judece muntele lui Esau;
 Și împărăția va fi a lui Iehova.

O B A D I A.

Fecăte și petepșirea Edomului, și restatornicirea și ferticirea vitōre a lui Israelā.

1 **V**ISIUNEA lui Obadia.
 Așa đice Iehova, Domnul, despre E-
 domū:
 «Audit-amū scire de la Iehova,
 Și solū tramesu-să între popōre
 Haideiși, și să ne sculamū cu resbelū asu-
 pra lui!»
 2 «Eccē, te-amū făcutū micū între popōre;
 Esci desprețuți forte.
 3 Sumetia animēi tale te-a amăgitū.
 Tu celū ce locuesci în spărturele stăncelorū;
 Fiindū-cā locuința ta este susū,
 «Tu đicēi în anima ta Cine mă va pleca la
 pământū?»
 4 «De te veți înalța, ca și vulturulū,
 Și de veți / pune cubulū teo între stele,
 Și de acolo te voi pleca, đice Iehova.
 5 De arū fi intratū la tine furi
 Sēu hoți de nopte,
 (Cātū esci de pusitū!)
 Ore n-ărū fi furatū nuzai cele de ajunsū
 pentru ei?
 Sēz de arū fi intratū la tine culegetōrū de vițe,
 Ore ei n-ărū fi lāsātū ce-ra struguri?
 6 Cātū de cu amănuntū s-a cercetātū Esau!
 Și s-a descoperit lasuarele lui!
 7 Până la hotare te-aș petrecutū toți cei în
 legături cu tine.
 «Cei ce erai în pace cu tine, te-aū amăgitū,
 Și te-aū întrecutū!»
 «Cei ce măncaū pânea la întins aū cursă supțū
 Nu este intr-insulū intelegere.
 8 În đua aceea, đice Iehova,
 «Aū nu voi perde din Edomū chiarū și pre
 intelegēi.
 Și pricepera de pe muntele lui Esau?
 9 Și viteși ței. Temane! se voră spălmēnta,
 Ca așa se stērpescā prin junguiare toți
 omulū din muntele lui Esau.
 10 Pentru silnicia ta cātă fratele teū Ia-
 cobū
 Te va acoperi rușinea, și vei fi stērpitū pen-
 tru totū-dē-una.
 11 În đua, în care ai stātū țapā,
 Și cei de la amodă-đi voră stăpâni muntele 19
 lui Esau!»

1	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
2	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
3	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
4	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
5	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
6	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
7	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
8	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
9	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
10	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
11	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.

I O N A.

*Iona, ordīnatū cā a se duce la Niniva, se fācērcā a fugi la Tarsis, este aruncatū în mare, dară
 păstratū în viță într-unū chipū minunatū.*

1 **H**OSTA curvētulū lui Iehova cātă Iona, fi-
 dūlū lui Amittai, đicēndū: Scōlā-te, merg
 la Niniva, e cetatea cea mare, și strigā asu-
 pra ei, cāci rēutatea locuitorilor s'a suitū
 2 înaintea mea. Dară s'a sculatū Iona, ca să
 fugā în Tarsis de d'inaitea lui Iehova,
 și s'a pogorītū în Iafō, și aștāndū o corā-
 biā mergēndū la Tarsis, și-a plătitū chiria
 3 și în Tarsis / de d'inaitea lui Iehova.
 Dară Iehova a rēdicatū unū vēntū pu-
 temic pe mare, și se făcu furtună tare în
 4 mare, și corabia ameninā sfārmare. Și
 s'asmpământatū corābiēni, și ai strigātū
 fie-care cātă deulū seū; și ai aruncātū
 5 unelele din corābiā în mare, ca s'o usu-
 rez de ele; ert Iona se pogorise în lā-
 intrulū corābiei, și se culcase; și dormia
 6 greb. Deci s'a apropiatū de elū cārmaculū,
 Dumneđulū teū: «Pōte, Dumneđe! și va a-
 7 minti de noi, și nu vomū peri.
 Și a đisū unulū cātă altulū: Veniți, și
 să aruncām sorți, ca să cunoscēmū din
 8 vina cui a venit asupr-ni acestā nenoro-
 cire. Deci ai aruncātū sorți, și a cădūtū
 9 sōrtea pe Iona. Atunci ai đisū cātă elū:
 «Spune-mi, din vina cui a venit asupr-ni ne-
 10 norocirea acestā? Care este meseria ta? și
 de unde vii? Care este pământulū teū? și din
 țire. Deci ai aruncātū sorți, și din
 11 țirulū, care a făcutū marea și uscātulū
 mare, și i-ai đisū: Ce ai făcutū? Cāci cu-
 noscēai omēni, cā fugia de d'inaitea lui
 Iehova, fiindū-cā li-o spusese. Deci i-ai

«Ce să-ți facem, ca marea să nu se
 liniască? Cāci marea totū măi multū se
 infuria. Și a đisū cātă d'insii: «Rēdicați-
 mă, și mă aruncați în mare, și marea se va
 liniști; cāci cunoscut, cā din vina mea-veți
 asupr-vi acestā mare furtună.
 Dară omēni vāsliū puternicū, ca să in-
 13 tōrcā corābia la uscatū; dară nu puteatū
 cāci marea totū măi multū se infuria asu-
 pra lorū. Dreptū care ai strigātū cātă 14
 Iehova, și ai đisū: Rugāmu-te, Iehova, ru-
 gămu-te, să nu perimū pentru viță omulū
 acestuia, și să nu pui asupra noastră sänge
 nevinovatū, cāci tu, Iehova, ai făcutū cumū
 ai voitū. Atunci ai rēdicatū pre Iona, și 15
 l'ai aruncatū în mare; și marea s'a alinatū
 din furia sa. Atunci omēni s'au temutū de 16
 Iehova cu temere mare, și ai adus sacri-
 ficatū lui Iehova, și ai făcutū voturi.
 Și gātas Iehova unū pescue mare, care 17
 să înghitā pre Iona; și a fost Iona în pân-
 tecele pescelui trei đile și trei nopți.
 Rugāte-mea, multumirea și scāparea lui Iona.
 SUI s'a rugatū Iona lui Iehova, Dumneđulū 2
 seū, din pantecele pescelui, și a đisū:
 «Strigat-am în strimtorarea mea cātă 2
 Iehova,
 și elū m'a audītū;
 Din pantecele infernului amū strigātū,
 3 și tu ai audītū vōcea mea.
 «Cāci m'ai aruncatū în adūncuri,
 în anima mărei,
 Și ștōele m'au înconjurātū:
 4 «Tōde undele tale și valurile tale aū trecutū
 de asupra mea.
 «Și eu amū đisū: Lepedatū adū de d'inain-
 tea ochilorū tei;

1	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
2	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
3	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
4	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
5	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
6	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
7	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
8	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
9	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
10	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.
11	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.	101. 1. 13.

Totu-și ert-și voiți privi / la templul celui sântu alii tei.

5 Apele m'au impresurată până la sufleti; Adâncul m'a impresurat; Papura s'a împletit împrejurul capului meu;

6 Pogorîr-m'amă până la temeliele munților; Zăvorul pământului se trăsese după mine pentru totu-dé-una;

7 Dară tu ai rădicat viața mea din strică, Iehova, Dumneșul meu!

8 Pre-cântă lănceștia sufletu meu în mine, Adusu-mi-amî aminte de Iehova;

9 Și rugăcunea mea a intrat cătră tine, La templu celui sântu alii tei.

10 Cel ce se dau la / deșertăciunile minciunoșe, Și părăsesc mila lor.

11 Dară eu și voiți / sacrifica cu voce de laudă; Voiți împlini căte amî făgăduit;

12 Căci / mântuirea este de la Iehova.

13 Și a ordinaț Iehova pescelui, și a v'er-său pre Iona pe uscat.

14 Trăntărea a dăoa a Ios în Niniva; și cântă poporului.

1 IONA cuvântul lui Iehova cătră Iona a dăoa oră, dîcând: Scôlă-te, mergi în Niniva, cetatea cea mare, și strigă asupra-i / a făcăt să creșcă peste Iona, ca să fie de umbră capului seu, ca să-l scape de intrăstarea sa. Și s'a bucurat Iona cu curia mare de kikaion.

2 Și a gătit Dumneșul ună verme, cum s'au ivit / dorele demănăței următore, care a lovit kikaionul, și s'a uscat. Și îndată ce a resărit sôrcele, a rînduit Dumneșul un vânt de resărit arțetor; și loria sôrcele capul lui Iona; și lănceș, și poftia în sine să moră; și a dîș: / Mai bine / mi este să mor decăt să trăesc.

3 Și a dîș Dumneșul cătră Iona: Ore te superi forte pentru kikaion? Și a dîș: Forte mă supăr, până la morțe.

4 Și a dîș Iehova: Te-ai îndurat de kikaion, pentru care nu te-ai ostentit, da, nici l'a făcut să creșcă, ce într-o nopțe a crescut și într-o nopțe a perit: Și eil ore Iona trebuia să mă îndur de Niniva, / cetatea cea mare, în care stin mai mulți decăt o sută dîș-deci mi de omeni, / cari nu scit a deosebi drepta lor de stănga lor, / atata de / vite multe?

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

MICA.

1 CUVENTULU lui Iehova care a fost cătră Mica, Morastubul, în dîlete lui Iosamă, ale lui Ahaz și ale lui Hezekia, regi ai lui Iuda, pre care l'a v'eghăt despre Samaria și Ierusalim.

2 Ascultați, poporeloru tôte!

3 Auzi, pământule, și tôte de pe d'insul! Și s'a fie Iehova, Domnul, martur asupra v'ostă.

4 Domnul din templu celui sântu alii se. Căci eșc, / Iehova va eșc din / loculu seu, Se va pogori, și va călca preste / înălțimile pământulu:

5 Și munții se voru topi suptă d'insul, Și v'ale voru creșpa;

6 Fi-voră ca c'era înantea foculu, Ca apele ce curg prin rîpi.

7 Pentru fără-de-legă lui Iacobu se voră / sacz tôte acestea, Și pentru păcatele casei lui Israel.

8 Ce este fără-de-lega lui Iacobu? Al nu Samaria?

9 Ai nu Ierusalimulu?

10 De aceea preface-voiu Samaria / în grămădi de petre pe câmpu, În sădrie de vile: Voiu rostogi petrele ei în vale, Și voiu / descoperi temeliele ei.

11 Tôte chipurile ei cele ciopite se voru sfârâma,

12 Și tôte / plăfele ei de mertrice cu focu se voru arde,

13 Și toiți idoli ei / voiți stărpi; Căci din plăfele de mertrice / a adunat, În în plăi de mertrice se voru înturna;

14 Pentru acesta / voiți plauge, și mă voi căina; / Voiu âmbula desbrăcat și gol;

15 / Voi face plângere ca de balauru, Și bocire ca de strînu.

16 Căci rana sa este fără vindecare; Căci / s'a întins până la Iuda; / Neamulu a ajunș până la porta poporulu meu, până la Ierusalim.

17 Nu spuneți acetă în Gat, Nu plângeți; La Beth-Alra / rostogolește în țerănă. Trece, locuire din Safir, / cu rușinea ta / descoperită;

18 Locuirea din Zanaan nu esse; Bocirea Beth-Ezelulu / l'a oprise de a sta lungă tine.

19 Căci locuirea din Marotă este în chinuri / pentru bunurile sale;

20 Fundă-ocă / se pogori nenorocirea de la Iehova în porta Ierusalimulu.

21 Locuire din / Lachish, înhamă-ți caii cei lui / la caru,

22 Tu, începutulu păcatulu / ficei Sionulu; Căci fără-de-legle lui Israel în tine s'au aflat.

23 De aceea vet / da hartiă de despărțeniă / Mo- / reset-Gatului,

24 Casele din / Aczib / încelăcime voră / pentru regii lui Israel.

25 / Și voi aduce și stăpân, locuitoră din / Mo- / resă;

26 Până la / Adullamă va ajunge mărirea lui / Israel.

27 Fă-te / pleșuv, și tunde-te pentru / fii tel cei / gingași;

28 Lăfesc-ți pleșuirea ta, ca vulturul; Căci ei se duc prinși de la tine.

29 Păcatele cari / căsănată / mărirea Ierusalimulu; / făgăduinți de restăornice viitore.

30 VAI celor ce / cugată fără-de-legle, / Și / fact rele în paturile lor! / Dorele abite luccesh, și o făptuescu, / De li / este la în-de-mână.

31 De postesc / țerâne, / și / răpesc; / Și / des / posesc case, / și / și / ieu;

32 Așa asupresc pre omni și casa sa, / Pre stăpân și stăpânirea lui.

33 De aceea așa dices Iehova: / Ecce, / gândesc asupra / n'omulu acestuia / unu reu.

34 Din care nu veți / scote grumazii vostri,

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10